

Naročnina za kraljevino
SHS
Mesečno 48 K. Letno 576 K.
Inozemstvo:
Mesečno 68 K. Letno 816 K.
Oglaš: enostolpna mm vrsta za
enkrat 2 K, večkrat popust.

JUGOSLA

Vseučiliški knjižnici
v Ljubljani.
Obvezni izvod,
poštne prosto.

Uredništvo:
Wolfova ulica 14. Telefon 308
Uprava:
na trgu 9. Telefon 44.
okopisi se ne vračajo
baniam je priložiti znamko
za odgovor.

Zaroka našega kralja.

Beograd, 10. jan. Dan poroke Nj. Vel. kralja Aleksandra s princezino Mariolo se še ne more določiti, vendar pa se more pričakovati, da bo morda v mesecu aprilu. Dvorna žalost se konča po šestih mesecih, t. i. 17. februarja. V političnih krogih sodijo, da se bodo mogle priprave za poroko dovršiti do meseca aprila. Po poroki bi se izvršilo še tekom leta tudi kronanje in maziljenje Nj. Vel. kralja. Kronanje se bo po določenem ceremonielu vršilo v Beogradu, maziljenje pa v samostanu Zicl. Najverjetneje je, da se bo dan poroke določil ob priliki poseta Nj. Vel. kralja Ferdinandu v Beogradu.

Beograd, 10. jan. Rumunski službeni list »Poca« poroča, da bo v drugi polovici januarja kralj Ferdinand v družbi prestolonaslednika Karla vrnil kralju Aleksandru poset v Beogradu. Sodi, da prideta ob tej priliki v Beograd tudi kraljica Marija in zaročenka Nj. Vel. kralja princezinja Marija.

Beograd, 10. jan. Ministrski predsednik Pašić je poslal nastopno brzojavko Nj. Vel. kralju Aleksandru: »Zaroka Vašega Veličanstva, ki je tako srečno spojila dva prijateljska in s slavo ovenčana vladarska doma, je napolnila z radostjo in navdušenjem vsoto državo. Sedaj je uresničena najtoplejša želja vsega Vašega naroda. Prosim Vaše Veličanstvo, da izvolite sprejeti z visoko zaročenko Nj. kr. Viso-

kostjo kneginje Marije v imenu vsega kabineta najiskrenejšo čestitko z željo, da Vam Bog podari dolgo in srečno zakonsko življenje v sporazumu in v zadovoljstvu ter srečo Vašega doma in vsega našega naroda.«

Zagreb, 10. jan. Današnji »Agramer Tagblatt« piše o zaroki Nj. Vel. kralja Aleksandra z rumunsko kraljico Mariolo ter pravi, da bo imela zaroka Nj. Vel. kralja brez dvoma velik pomen tudi za notranjo politiko naše države. S tem korakom so završene vse debate o vprašanju prestolonasledstva v naši državi, ker je v tem pogledu določba naše ustave popolnoma jasna. Tudi za našo zunanjo politiko in zunanji položaj je ta dogodek velikega pomena. S to zaroko so se zblížale tri največje balkanske države, namreč Rumunija, Jugoslavija in Grška. Končno pravi članek, da bo kraljeva zaroka velikega pomena za našo državo in naš narod ter smatra, da se s tem ni samo zadostilo želji celokupnega naroda, temveč, da se je storil pomemben korak naprej v naši zunanji politiki, ki bo v svojem daljšem razvoju prinesla naši državi in narodu mir in red. Tudi današnja »Riječ« se bavi na uvodnem mestu s kraljevo zaroko ter izraža prepričanje, da bo s tem dogodkom tudi v naši državi prišel nov trenutek stabilizacije in okrepitev v zunanji politiki.

Potek konference v Cannesu.

Cannes, 9. jan. Zavezniški ministri so določili statut konference za gospodarsko obnovo Evrope. Sprejeli so načrt ministra Louchera. Po tem načrtu naj bi se osnovala centralna družba, ki bi imela svoj sedež v Londonu in bila podvržena angleški zakonodaji. Družba bi imela kapital, ki bi bil omejen na dva milijona funtov sterlingov. Centralni družbi bi se priključile družbe interesiranih držav, katerih kapital bi bil podpisan v valuti vsake posamezne države. Ta kombinacija izključuje izgubo vrednosti in omogočuje, da narodne skupine razvijajo svojo aktivno skupno v onih državah, kjer so njihovi interesi posebno angažirani.

Cannes, 9. jan. Tu se uvažuje tudi priključitev Italije k angleško-fran-

coski zvezi. S tem bi se ustvarila široka podlaga sporazuma, ki bi lahko zajamčil evropsko posredno stanje slično, kakor dogovor glede Tihega oceana. Ta dogovor bi utegnil priznati po Briandu predlagano načelo, da se morajo vse države obvezati, da ne bodo napadale sosednjih držav. Pogodbo bi morale podpisati vse tri države.

London, 10. jan. »Daily Telegraph« poroča iz Cannes: Vrhovni svet se je večer bavi z načrtom italijanskega predsednika Bonomija, po katerem bi se Francija, Anglija, Italija in Belgija obvezati, podpirati se v slučaju neizvane napada. Temu dogovoru bi se kasneje lahko pridružile tudi druge države.

Predsednik II. sekcije J.N.U. pri Pašiću

Beograd, 10. jan. (Izv.) Danes ob 10. uri popoldne je bil sprejet v posebni avdijenci od predsednika vlade bivši poslanec in predsednik ljubljanske

sekcije JNS g. Smodej. Nato je bil sprejet tudi od min. zunanjih del dr. Ninčiča.

BANČNA KRIZA V ITALIJI.

Rim, 10. jan. Sodišče je pooblastilo Banco di sconto, da otvori ce-

lotni svoj promet, kolikor ne pridejo v poštev določbe glede moratorija.

Obč. svet ljubljanski.

Ljubljana, 10. jan. 1922.

Zupan dr. L. Perič je otvoril sejo, konstatiral sklepčnost in imenoval za overovatelja zapisnika g. Črnagoja in Rupnika. Nato je prešel g. zupan k namnilom predsedstva:

V odbor »Mestne hranilnice ljubljanske« so izvoljeni kot predsednik g. Fr. Petrič, podpredsednik g. Riko Jug in kot člani ravateljstva g. dr. P. Pečotnik, J. Pirč in A. Zajc, namestnika L. Frelih in Stane Vidmar.

V kuratorij »Internata Mladike« vlad. svet. Senekovič, kot predsednik, kot podpredsednika g. dr. Franja Tavtarjeva in kot tajnik mag. svet. I. Lah. Določilo se je tudi ime tega internata uradno kot »Internat Mladika«.

Za predsednika upravnega odbora »Mestnega pokrebnega zavoda« je bil imenovan g. Viktor Adamič in za podpredsednika g. Anton Komac.

Nato je g. zupan povdarjal, da sta v ozirom na ogromno in obsežno delo pododsekov na mesec dve seji preveč in je predlagal, da se vrši mesečno samo ena seja; v slučaju pa, da bi se pri tej seji ne obdelal cel spored, naj se nadaljuje seja naslednji četrtak. Glede samostalnega predloga, da se podaljša vodovod na Barje je poročalo vodovodno ravateljstvo, da bi stalo to podaljšanje na Barje okroglo 6, do šole na Barju pa 2 in pol milijona kron.

Glede naše aprovizacije z mesom ugotavlja g. zupan, da je dovolila beogradska vlada italijanskim mešetarjem, da nakupujejo lahko po deželi klavno živino od kmeta do kmeta, s čimer so razrušeni ali vsaj omajani naši aprovizacijski pripomočki. Zadnje pojasnilo glede dopisov na pokrajinsko vlado, ki

jih je poslalo mesto ljubljansko, popravlja v toliko, da je ena vloga, namenjena na pokr. vlado, brez njegove vednosti zaostala na magistratu. Zakaj in kako, o tem se ni razpravljalo.

Zveza francoskih županov je povabila vse francoske župane in župane zavezniških držav na skupen sestanek v Parizu. Ta sestanek naj ugotovi vzrok splošne bede in naj da svojimi vladami točna pojasnila, kako naj se odpmore splošni kalamitej. Na predlog g. Pirca se je pooblastil g. zupan, da se udeleži tega sestanka in naj se votira za to udeležbo potrebna vsota. Stvar je eminentno važnosti, da nas naše inozemstvo, osobito Francija malo bolje spozna.

Kljub protestu občine in vseh merodajnih faktorjev je bila razdeljena po najnovejši odredbi iz Beograda ljubljanska občina na 10 dimnikarskih okrajev. Na predlog g. župana se pošlje tozadevno v Beograd primerna protestna izjava, ki naj izrazi pred vsem omalovaževanje ukrepov mestne občine, ki je avtonomna občina in mora varovati svobodo ljubljanskih občanov. Obenem se pošlje na predlog g. župana z ozirom na to, da je odlok formalno zagrešen, v Beograd nadzorstvena priporočila s podpisom vseh ljubljanskih korporacij. Pri tem povemo tudi, da je s to odredbo močno oškodovana tudi občina sama, ki ima okrog 62 objektov v mestu in je pri tem z ozirom na enoten razpis ometanja dimnikov znatno oškodovana.

Kraljeva zaroka.

Na predlog g. dr. Ravnharja odposlje občinski svet prisrčne čestitke našemu kralju povodom njegove zaroke.

Nato je bil odobren zapisnik zadnje občinske seje.

ITALIJANSKI PREDSEDNIK PROTI SRBOM.

Beograd, 10. jan. (Izv.) Včeraj je v Beogradu dospela sledeča vest: O priliki proučevanja odlokov konference v Cannesu se je izrazil italijanski min. predsednik Bonomi napram predstavitelju »Agencije Hava«, da se razmere med Italijo ter Jugoslavijo vsak dan zboljšavajo ter da bo šibenški incident v najkrajšem času ugodno rešen. Vendar, je pristavil, obstoji možnost za resen sporazum samo med Hrvatimi in Slovenci na eni, ter Italijo na drugi strani, dočim pa med Srbijo ter Italijo o kakem zblížanju ne more biti govora. Ta vest je umevno zelo razburila ne samo beograško, marveč tudi vse ostalo časopisje naše kraljevine, ko je o njej zaznalo. Med interesi Srbov ter Hrvatov in Slovencev napram Italiji pač ne more biti nikake razlike; iz omenjene izjave Bonomija se le zopet jasno razvidijo italijanske politične namere, izzvati razdor med Srbi na eni, ter Hrvati in Slovenci na drugi strani.

MINISTRSKI SVET.

Beograd, 10. jan. (Izv.) Na današnji seji ministrskega sveta je v zvezi z kraljevo zaročitvijo referiral minister dr. Ninčič o šibenških dogodkih. Vlada je sklenila, da se čimprej zbere ves material o tej zadevi ter da se nato kakor hitro mogoče stavi to vprašanje iz dnevnega reda. Nato se je razpravljalo o tekočih zadevah.

PREDLOGI NOVEGA VOJNEGA MINISTRA ZA REORGANIZACIJO NAŠE VOJSKE.

Beograd, 10. jan. (Izv.) Novi minister vojne namerava predložiti novo formacijo vojske, v kateri obrača posebno pažnjo rezervnemu častniškemu keru. Vojna administracija se zmanjša na minimum. Ustvarjanje novega častniškega kora se bo omejilo na zelo omejeno število gojencev na naših vojnih akademijah, dočim se bo skušalo vzgojiti predvsem dober podčastniški material. Vojni kader se naj zmanjša na 100.000 mož.

ITALIJ. IZZIVANJE NA REKI.

Reka, 10. jan. (Izv.) Na dan pravoslavne Božice so naše ladje v tukajšnjem pristanišču izobesile jugoslovanske zastave. Na ladje so drle podivjane fašistovske tolpe, naše državne trobojnice snele ter eno od njih zažgale.

Zagreb, 10. jan. Devtize: Berlin 170—178, Bukarešta 219—0, Italija 1275—1300, London 1225—1245, New York kabel 295—300, Pariz 2375 do 2450, Praga 480—505, Švica 5650 do 5700, Dunaj 440—480. Valute: dolarji 288—290, carski rublji 0—27, češkoslovaške krome 470—480, napoleonor 1000—1045, nemške marke 170—175, rumunski lei 0—220, italijanske lire 1250—1270.

Na prošnjo državne licejske knjižnice se ji prepusti zadnji Prešerjev rokopis neke prestave.

Finančni odsek.

Svoječasno je izdala mestna občina mestni papirni drobšč in sicer za 200 tisoč kron. Nerabnega je bilo tega papirja za 3800, izdalo se ga je za 196.200 kron. Cisti dobilec od te izdaje znaša 151.161 kron 60 vin.

Glasom dopisa pokrajinske uprave za Slovenijo se zviša sporazumno z osrednjo zvezo gostilničarskih zadrug v Sloveniji davščina na prenočišča za 22 odstotkov.

Trošarinska črta za mesto, o katere razširjenju se je že mnogo govorilo in precej delalo, se je deloma že razširila, v polni meri pa se zadosti tej zahtevi, ko se bodo oskrbeli primerni prostori in zgradbe za to potrebnih uradov.

Glede zgradbe stanovanjske hiše »Mestne hranilnice ljubljanske« je sklenil občinski svet, da se principielno izreče za zgradbo take hiše, ki naj bi stala 3 do 4 milijone kron za 12 družinskih stanovanj, če soglašja pokrajinska vlada, da naloži zavod ta kapital za investicijo te zgradbe.

Ponudbeni nakupi za stavbne parcele med Dolenjsko cesto in dolenjskim kolodvorom — bili so trije ponudniki — se zavrnejo z ozirom na to, da bo ta svet še nujno potrebovala občina sama. — Dovolj pa se kredit za regulacijo Jenkove ulice v svrhu zveze z Martinovno cesto v znesku 16.000 kron.

Razpisane vožnje za rešilno postajo in gasilno društvo, kakor za mestno plinarjo se oddajo g. Raiko Turku. Pri tem je nasvetoval obč. svet, g. Ambrožič, da prevzame te vožnje mesto samo. Temu predlogu se soglašali vsi svetovalci, vendar se je izkazalo, da je to za enkrat, kakor bi bilo umestno in dobro, še nemogoče in sicer iz gospodarskih ozirov.

Centralizem in avtonomija.

Pri nas je še mnogo naivnih duš, ki sicer v principu priznavajo avtonomijo in odklanjajo centralizem, re upajo pa se prekorčiti še zadnje stopnjice. Na tej zadnji stopnjici je namreč nekdo z magičnimi črkami napisal stavek: Avtonomija je za obstoj države nevarna! Kdo je to napisal in zaka je napisal, re bom preiskoval, ker je vse preveč dognano in jasno.

Centralizem pomeni, da je vsa oblast v rokah osrednje vlade, avtonomija pa, da se vlada ljudstvo samo. Trditve, da je centralna vlada od ljudstva izvoljen parlament in iz njega izbrani ministri, je zolizem, dokler ne bo na svetu idealnih držav, ki bodo o'stojele iz samo enega naroda, enakomerno naseljenega po celi državi in enakomerno bogatega ali revnega. Dokler pa ni takih držav, pomeni centralizem nadvlado številočno najmočnejšega naroda in poleg tega lahko izkoriščanje ene pokrajine po drugi. To je dokaz do sedaj centralizem prav povsod, zato je zažel kopneti kot sneg na pomla danskem solncu. In to se godi po državah, katerih narodi žive skupaj že sto let in so že ne kolikortoliko asimilirani vsaj navajeni že eden na drugega, vsled dolgega sožitja — in sicer navadno še iz tistih časov, ko posamezne plemena še niso bila tako individualno dozorela. V državah torej, kjer se n. zadeni človek ob vsakem koraku na strašilo prevratnih elementov in centralizem tendenc, resno misliti na decentralizacijo, pa ne v tistem smislu besede, ki so ji ga podtaknili pri nas.

Pri nas pa hočemo tudi tukaj kakor povsod obrniti tok reke proti izvrtu. Saj ta originalnost bi bila zanimiva, če ne bi bila preveč nevarna. In za vse vidne in nevidne rane, ki jih seka in jih bo še sekal pri nas centralizem gospodarskemu in kulturnemu življenju, imamo en sam oblik: centralizem je potreben za obstoj države! Kogar ne pretrese do mozga ta stavek, se mu skrivnostno zasepeče v uho: Pomisli na nekdanjo Avstrijo. Zadnji argument pri mnogih res se zaleže!

Zdi se mi sicer nekoliko problematična trditev, da je bil boj za avtonomijo v nekdanji Avstriji boj za odpad od države, ker ravno zagovorniki centralizma pri vsaki priliki vržejo slovenskemu narodu v obraz trditev, da je bil avstrolilen do prevrata. Tukaj se torej nekaj ne vjema. Kaj pa, če b postavili trditve tako: slovenski narod, v kolikor je bil protiaustrijski, je bil ravno zavoljo tega, ker se mu ni dala avtonomija in ga je dunajski centralizem dušil. Ta trditev je vsaj toliko verjetna kot prva.

Pa recimo, da je bilo v boju za avtonomijo v Avstriji nevede in instinktivno primešano tudi boja za odcepitev od države. Kaj pa naj to dokaže? Narodom Avstrije ni bilo nikdar na voljo dano, da se izrazijo, ali hočejo biti pod Avstrijo ali ne — ampak so bili enostavno brez vsakega vprašanja podvrženi Avstriji. Jugoslavija pa je nastala potom svobodne odločitve vseh treh plemen in ta plemena naj bi sedaj kar naenkrat hotela vsakebve — ti sicer samo zavoljo tega, da gotovi ljudje lahko mečejo v svet fraze, iz katerih potem kujejo svoj kapital. Tako enostavno pa to vendarle ne gre, če prav imajo veliko besedo danes v Jugoslaviji ljudje, ki jim je bila celo vojna najhulša skrb, kako naj se odločijo: ali naj bodo Nemci ali Italijani.

Mi smo se združili iz svobodne volje in bomo združeni ostali; kako pa si bomo hišo notranje uredili, da ne bo prepra, bo imel vsak izmed treh sožitnikov nekaj besede. Tisti pa, ki bi radi naredili samo enega za gospodarja, ker mislijo, da jim bo gospodar to bogato porlačal, so v hudi zmoti in žaljito gospodarja samega, ker mu hočejo iz lastne koristi nekaj vsiliti, češar on ne želi in noče.

Tako se bomo lepo v prijateljstvu eden poleg drugega kulturno in gospodarsko razvijali. Prerokovanje, kaj bo prinesel čas, je brezplodno. Mogoče stopimo sčasoma kulturno in gospodarsko v eno celoto, mogoče ne. Nasilja ne sme biti. Pri centralizmu pa je nelzoglobno.

Kadar bo molil gorenjski kmet očenaš doma po srbsko ali srbski po slovensko, se ne bo nihče več zavzemal za tri jezike.

omrežje na Mirju in Vodovodni cesti in naj se razpišejo tozadevni oferti. — V to svrhu se dovoli najem 4 milijonov kron. Določil se je za priključek nove hiše s 3 izlivki 3000 kron, za vsak nadaljni izliv 300 kron in za vsak priključek nove vega izlivka v stari hiši po 300 kron.

Nato so se odkazali samostalni predlogi posameznim odsekom. Nato je stavil dr. Triller dva nujna predloga glede aprovizacije z mesom in glede gasilnega in reševalnega društva. — O teh predlogih se je razvila precej hrupna in živahna debata, o kateri poročamo jutri.

Tajna seja.

Imenovanja v mestni službi: Nadrevident A. Snell se pomakne v VII. čin, razred: I. Slapničar, L. Suštar, J. Jane, V. Bahnik, J. Smole in Al. Počivalnik se imenuje rač. revidentov; I. Košček se imenuje rač. oficijalom; Ciril Tavcar se imenuje pis. nadoficijalom skupine B; F. Accetto se imenuje stavb. nadoficijalom; D. Mohorič, A. Rupnik, B. Kozinec, A. Osterc, K. Aplenc in J. Hojan se imenujejo pis. oficijalom skupine B; F. Keržič se imenuje pis. asistentom skupine C; J. Matjašič se imenuje oficijantom; J. Jelinek se imenuje za stalnega vrtnarskega pomočnika; dr. Janko Runnik in Fran Jančiga se imenujejo nadsvetnikom; Franu Svigelju se podeli naslov svetnika; Ivanu Završan in Dragotinu Šebeniku se podeli naslov, pis. ravnatelja; Fran Boltar, pis. ravna telj se pomakne v VII. čin, razred skupine B; Albert Sežun, nadoficijal se pomakne v VIII. čin razred; Franu Biten ku, kopelčniku se zagotovi starostna preskrba; Josip Bernot in Fr. Doviak se imenujeta pom. monterjem; Al. Tepina in L. Kerševan se imenujeta strojnikom; Albin Pavšič na skladiščnikom.

Stavbni odsek.

Prošnja A. Lukmana za opustitev projektirane ulice med Erjavčovo in Simon Gregorčičevo ulico se odkloni.

Za Janez Ev. Krekov spomenik in za spomenik Adamiča - Lundra se prepusti županu nadaljno poslovanje v svrhu ankete umetnikov in drugih merodajnih faktorjev, da se določi, kje in v kaki izmeri naj se postavi ta spomenika v mestu.

Solski svet.

Sprejme se sklep licejskega kuratorija glede uvrstitve in prejemkov učiteljskega osebja mestnega dekliškega liceja.

Na predlog policijskega odseka je bil odobren novi odbor prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva.

Vodovodno omrežje.

Po daljših debatah so bili sprejeti predlogi, da se razširi vodovodno

Naša diplomacija.

Naše zunanje ministrstvo je postalo stalna rubrika v časopisju. Po več ali manj delikatnih aferah raznih diplomatskih zastopstev je v zadnjem času zaslovelo zlasti pariško poslanstvo, ki je bilo po smrti poslanika Milenka Vesniča brez vodilne osebnosti ter izročeno kot oskrbovalna podrejenemu osebju. To se je zgodilo v Parizu, središču današnje evropske politike. Tudi za onega, ki nima vpogleda v zakulisno politiko, je jasno, da je doberšen del naših diplomatskih porazov zadnjega časa pripisati na račun zunanjepolitičnega zastopstva.

O priliki nominiranja dr. Ninčiča za pariškega poslanika, je prišlo do ostrih kontroverz med radikali in demokraci, kar je že samo na sebi dokaz, da se smatra tudi diplomatsko zastopstvo za eminentno politično. Politika je prinesla na poslaniško mesto v Parizu dr. Vošnjaka in v Buenos Aires naj bi tudi šel dalmatinski politik Grisono. Doslej so smatrali radikali zunanjo politiko za izključno svojo domeno, čemur se ni čuditi, ker je imela ta stranka v Srbiji vso politično moč v rokah. Vprašanje pa je, če je imela Srbija pred vojno lastno, iniciativno in neodvisno diplomacijo, ker je vendar več kot gotovo, da je vodil vse niti srbske zun. politike beogradski ruski poslanik Hartwig. Svetovna vojna je uničila carsko rusko diplomacijo, ki je bila priznana spretna, in psihološko je čisto razumljivo, da srbska diplomacija, navezana samo na sebe, ni bila v povečani Jugoslaviji popolnoma kos svoji nalogi.

Razmere bi seveda prav nič ne spremenile, če bi prevzeli zunanje-politični resort demokrati ali katerakoli druga politična skupina, iz enostavnega vzroka, ker diplomacija ne sme in ne more biti torišče izključno profesionalnih politikov. Vsak politik je kolikor koli izraz določene in le premožljive omejene politične ideologije. Pri diplomatskih uspehih odloča osebna spretnost, takt, finesa, mogoče osebne zveze in široko obzorje, globoko znanje, v največji meri pa poznanje dotičnega naroda in njegovih reprezentantov, tedaj momenti, ki jih vsi vemo pogrešamo pri povprečnem politiku. Francoska, italijanska in angleška diplomacija ima veliko tradicijo. Francija si je vzgojila republikansko diplomacijo iz meščanskih krogov. Anglija, skozi in skozi demokracijo, ima neizcrpen rezervir v visokem plemstvu in najsposobnejših intelektualcih, podobno je tudi v Italiji in Ameriki. Naše razmere so manjše in ravno zato bi morala skrbeti naša država, da si vzgoji rutiniran diplomatski kader, ki bo neodvisen od nenanjepolitičnih razmer. Nobena gmotna žrtve ne sme biti državi prevelika, da izločimo mlad rod, ki bo že od mladosti vzgojen v tem duhu in v tej atmosferi in država mora skrbeti, da bodo v ta kader prihajali najboljši sinovi vseh slojev.

Politika in politiki naj izginejo iz naše diplomacije, kar bo le v korist državi, uničena pa bo zopet ena možnost korupcijskega prekupčevanja v politiki. Zadnje dni je nemška javnost s zanimanjem sledila imenovanju nemškega poslanika v Rimu ter je odločno zahtevala, naj se ne imenuje politik. Tako naj bo tudi pri nas!

Priporočamo Jugoslovanski kreditni zavod v Ljubljani. Marjiti trg 8. Hranilne vloge na knjižice in na tokoči račun obstajajo po 4 in pol odstotka; hranilne vloge z odpovednim rokom pa po dogovoru.

Michiel Zevaco:

NOSTRADAMUS.

Floriza je zagledala oboroženo četo. Njene preplašene oči se niso mogle s podrobnostmi obleke. Prebledela je kakor smrt in pomislila:

»Kraljevski so! Henri II. jaše za njimi!...«

Royal se je za hip ustavil. Z vso naglico je privezal vajeti k sedlu. V desnico je vzel svoj težki rapir, z levico je stisnil Florizo, ki je medlela od groze. Rapir se je vzdignil navpik in blisnil v jutranjem solncu. Royal je preživljal trenutje, v kakršnih duh ne pozna več mej. Brez pomišljanja bil naskočil sto sovražnikov. Grm se je razlegel njegov glas po goščavi:

»S potil!... S potil!...«

»Za Boga, ne spuščajte se v boj!«

»Držite se dobro, gospodična. Poknal bom konja v skok, da pogazim to sodrgo; drugače ne moreva dalje!«

»Kralji! Kralji! je jecljala ona. »Izgubljem je, ako se dotakne kralja!«

»S potil!« je spet zarjul Beaurevers.

Florizina misel je zblodiła. Strašni privid, ki ga je doživela nedavno pri

Shod NSS. za javne nameščenice.

Narodna socialistična stranka je imela dne 9. t. m. v Mestnem domu shod javnih nameščenicev. Shodu, ki je bil polnočevilno obiskán, je predsedoval g. Juvan. O novem zakonu draginskih doklad sta poročala narodna poslanca Deržič in Brandner. Med poročili sta napadala predvsem JDS in ostale vladne stranke, ki da so največ krive današnjemu bednemu stanju javnih nameščenicev, posebno onih nižjih kategorij. Na shodu se je oglasil tudi poslanec prof. Reisner, ki je hvalil svoje delo. Po končanih referatih je bila soglasno sprejeta sledeča resolucija:

Zborovalci zbrani na javnem shodu NSS dne 10. januarja 1922 v Mestnem domu odločno protestirajo proti zastopavljanju in krivic, ki se je storila pri izjednačenju draginskih doklad, predvsem nižjih kategorijam javnih nameščenicev.

Zahtevalo: 1. Da vlada to krivico nujno popravi in določi draginske doklade za nižje kategorije najmanj 18 Din. dnevno za vse pokrajine.

2. Da se nova draginska doklada nemudoma izplača brez ozira na tkzv. napovedano redukcijo javnih nameščenicev.

3. Da vlada takoj predloži zakonodajni skupščini osnutek službene pragmatike za vse javne nameščenice in da se ta nujno obravnava v skupščini, da se z enotnim zakonom izravnajo krivice in se naredi konec sedanji upravni anarhiji, ki izvira iz različnih sistemov v posameznih pokrajinah.

Naprošeni smo bili, da objavimo sledeče vrstice:

Na vsa točna in istinita izvajanja »Jutra« o shodu javnih nameščenicev, ki ga je sklicala narodno-socialistična stranka ugotavljam sledeče:

1. Da mojih izvajanj gospod prof. Reisner ni ovrget niti v eni točki, o čemur lahko pričajo vsi, ki so bili navzoči.

2. Da sem ponovno povdarjal, da je gospod prof. Reisner pošteno in veliko delal in da njega ne zadene krivda, da je zakon o dokladah tak kakor je, temveč člane zakonodajnega odbora, kjer je večina (radikalno-demokratska) izjednačila obe uredbi v »duhu državotvornosti in pravice«.

Ukinjenje prav nečloveških pravic pri odmeri draginskih doklad ni in si ne sme vzeti nobena stranka za zaslug, temveč se mora smatrati ureditev tega vprašanja za proketo dolžnost onih, ki vladajo. Danes pa napake z izjednačenjem niso odstranjene in krivice ne poravnane, temveč samo malo, zelo malo omiljene; še vedno so državni nameščenici razdeljeni v dva razreda.

Stališče vladne večine glede njihovih uslužbenecv je krivično in zakonodajni odbor bi moral od vlade storjeno krivico popraviti; tega pa ni storil. Odgovornost pada tudi na klube, ker se je cela zadeva prej pretresala v klubih vladnih strank in je poročevalec za plenum zakonodajnega odbora gospod Slavko Sečurov prav gotovo delal po sklepu kluba demokratske stranke. Omenjeni gospod je celo zadnji dan dopustil v plenumu zakonodajnega odbora spremembo zakona na slabše, ko je dopustil, da se je pri železniški uredbi sklenilo odpustiti one uslužbenice, ki zbog svoje sposobnosti vršijo službo v direktorijah. Ta famozni za-

konodajni odbor je uvedel nov terminus: »tehnički« in sicer v takem pomenu, kakor ga do danes gotovo ne pozna še nobena država in nobena železnica na svetu!

Sod javnih nameščenicev, ki ga je sklicala NSS, ni bil sklican kot protishod onemu, ki ga je sklical gospod prof. Reisner. Vem, da je gotovi gospodi težko, da prihaja za vsemi onimi dolgi slavospevi o skrbi za javne nameščenice, ki so izšli v »Jutru«, sedaj z bridko resnico tudi spoznanje. Toda gospoda naj se le potolaži, ker prišlo bo še kaj drugega! Uverjen sem tudi, da gospod prof. Reisner ne bo kar nič zadovoljen s takim pisanjem državotvornega »Jutra«, ki kaže le, da se hoče izigrati človeka, ki je delal, ki pa ga je sistem stranke ovrget in mu onemogočil pravično rešitev. Tudi ni bil shod sklican za to, da se oddvoji nižje uslužbenec od višjih, pač pa nasprotno zato, da se jasno pokaže sistem vladajočih: divide et impera. To razdvojitve je hotela upeljati vlada z obema uredbama, zakonodajni odbor pa je potom svojih vladnih poslancev to početje sankcioniral. Uverjen sem pa, da tudi ta manever v »ljubezni« vladne večine ne bo zalegel, pač pa dosegel le enoten nastop vseh javnih nameščenicev, da se krivice nižjim uslužbenecem popravijo. Shod, ki ga je sklicala NSS je bil začetek tega skupnega nastopa, stvar organizacij in predvsem »Zveze javnih nameščenicev« pa je, da pot energično nadaljuje. Pasti mora predvsem tudi ona famozna zveza med izplačilom doklad in redukcijo uradništva.

Toliko gospodi okoli »Jutra« enkrat za vselej v odgovor na točno in državotvorno poročilo o shodu javnih nameščenicev, ki ga je sklicala NSS.

Ivan Deržič,
narodni poslanec.

Ustanovna skupščina »Zveze slovenskih pevskih zborov«.

Nekdanja »Zveza slovenskih pevskih društev« je dolgo let spala v veliko škodo za kulturo velepomembnega faktorja: naših pevskih društev. Za slovensko pevsko umetnost prezaslujni ravnatelj jugoslovanskega konservatorija g. Matej Hubad je lanske leto dal iniciativno za ustanovitev nove »Zveze«, h kateri naj bi pristopili vsi slovenski pevski zbori. Pod njegovim vodstvom je nalašč v ta namen kooptiran odbor zastopnikov pevskih društev pripravljal temelj novi »Zvezi slovenskih pevskih zborov«, ki je imela na dan sv. treh kraljev v pevski dvorani Glasbene Matice ustanovno skupščino. Udeležili so se je delegati nanovo pristopivših zborov (14) ter v lepem številu pevci in pevke ljubljanskih pevskih društev.

Otvoril je skupščino s prisrčnim pozdravom ravnatelj g. Matej Hubad. Poročal je o delovanju pripravljalnega odbora in predlagal čitanje ter odobrenje novih pravil. V debato so posegli predsednik pevskega zbora Glasbene Matice g. Prunk, dalje g. dr. Anton Švigelj, g. dr. Pavel Kozina in skladatelj g. Emil Adamič, nakar je skupščina pravila odobruje vzela na znanje. Pri volitvah v odbor »Zveze« so bili izvoljeni sledeči gg.: Matej Hubad (Glasbena Matica), predsednik, dr. Anton Švigelj (Ljubljanski Zvon), I. podpredsednik, dr. Franc Logar (Glasbeno društvo »Ljubljana«), II. podpredsednik. Od-

borniki: Ivan Dražil (Slavec), Valentin Tomc (pevski zbor društva rokodelskih pomočnikov), Milan Jakhel (pevski zbor zveze jug. železničarjev), Jernej Perdan (pevsko društvo »Krkovo« - Trnovo), Fran Marolt (pevski odsek gosp. naprednega društva za šentjakobski okraj), I. Lukežič (»Drava«, Maribor), Fr. Bukovec (pevski zbor Zveze jugoslovanskih železničarjev, Novomesto), Viktor Rozman (Zirovnikov zbor v St. Vidu nad Ljubljano), Janko Gačnik (Pevsko in Glasbeno društvo Guštanj, Koroško, eno odborniško mesto dobi odposlanec Slov. pevskega društva v Ptuiju). Zvezni pevovodji: Zorko Prelovec in Emil Adamič; revizorja: Karel Lassbacher (Glasbena Matica), Ludovik Fratina (Slavec).

Po končanih volitvah je ravnatelj g. Hubad v lepem govoru bodril k složnemu in vestnemu delovanju vseh slovenskih pevskih društev in zborov. Povdarjal je, da bo »Zveza« lahko uspešno delovala le, če bodo posamezna društva, vsako samo zase vršila svojo dolžnost. Če so posamezni deli telesa zdravi, bo tudi človek zdrav, čil in krepak.

Med slučajnostmi je skupščina z odobravanjem sprejela predlog g.

Dražila, da se skl. Fr. S. Vilharju ob njegovi sedemdesetletnici pošlje pismena čestitka in da se izreče g. Marku Bajuku za vzorno sestavljena nova pravila »Zveze« toplja zahvala. Skladatelj g. Emil Adamič je končno predlagal, da skupščina imenuje ustanovitelja nekdanje in sedanje »Zveze«, g. Mateja Hubada ob tridesetletnici njegovega umetniškega delovanja častnim članom »Zveze«. Predlog je bil sprejet soglasno, 2 dolgočrajno ploskanjem vseh zborovalcev, nakar je bila skupščina končana.

S skupščino je bil položen temeljni kamen veliki slovenski pevski organizaciji, ki hoče združiti pod svoje okrilje vse slovenske pevce in pevke, brez razlike stanu, vere in političnega prepričanja. Vsa društva, ki do danes še niso priglasila pristopa naj to nemudoma store, da bo morda že letos iz stotin in stotin grl zadonela zahvalna in poveličevalna pesem slovenski pevski umetnosti, drugo leto pa — upajmo vsaj — jugoslovanski pevski umetnosti, ko se združijo vsa jugoslovanska pevstva društva v — jugoslovansko pevsko zvezo.

Vsi pevci in pevke, brez odloga — na delo!

Politične vesti.

»Politika« prinaša na uvodnem mestu članek odličnega srbskega državotvora Slob. Jovanovića o angleškem parlamentarizmu po vojni. Po svetovni vojni je angleški parlamentarizem izpremenil nekaj svojih bistvenih točk. Pred vojno je bil ministrski predsednik vodja parlamenta. Prisostvoval je skoro vsaki seji, govoril v sliherni debati, zagovarjal vladno delo in bil tako v stalnem, neposrednem stiku s parlamentom. Nasprotno pa je tudi parlament nadziral na ta način delovanje vlade. V sled tega je ministrski predsednik ponavadi bil mojster parlamentarne taktike in govora. Taki so bili n. pr. Balfour in Asquith. Ko pa je leta 1916 prišel Lloyd George na vlado, tedaj je začel zanamajati parlamentarne seje, posvetil se je vodstvu vojne politike, parlament pa je prepuštil Bonar Lawu. Sprva se je mislilo, da bo Lloyd George po končani vojni zopet stopil v parlament in da je njegovo ravnanje za časa vojne bilo le prehodnega značaja, kakor so tako delali tudi nekateri prejšnji predsedniki, n. pr. Disraeli in Gladston. Toda vojna je minula in Lloyd George ni obnovil starih, normalnih odnosov s parlamentom. V parlament zahaja ob izrednih prilikah. Tekoči razprav se ne udeležuje. Obdržal je še nadalje Bonar Lawa kot zastopnika vlade v parlamentu, po njegovem padcu pa ga je nadomestil z Austinom Chamberlainom. Izgleda torej, da prvi angleški minister ni več v stanu posvetiti svoj glavni čas parlamentu. Vprašanja, katera mora reševati ministrski predsednik, so se tako nakopičila, da mora izbirati med vodstvom parlamenta in države in med tehničnim, strokovnjakim reševanjem perečih diplomatskih, ekonomskih, socialnih in državnopolitičnih zadev. Izbral si je važnejši posel, za prve naloge pa je postavil svojega zastopnika, ki v parlamentu brani vlado in vzdržuje stike z ljudstvom. Razmerje prvega ministra se ni izpremenilo samo proti parlamentu, temveč tudi proti kabinetu. Njegova avtoriteta se je povečala, vzdignil se je nekako nad kabinet. Dasi se je pred vojno smatralo prvega ministra kot vodjo kabinetskega sveta, je pa vendarle smeri splošne politike določeval v soglasju s celim kabinetom. Sedaj pa vodi Lloyd George državno politiko

ali sam ali pa z ožjim krogom vladnih članov. Lloyd George teži za tem, da iz ministrov napravi osebne tajnike in strokovne referente. Njegovo osebno stališče pa spominja na predsednika ameriške republike. Pred vojno je v vseh zadevah odločeval celokupen kabinet. Danes pa se je ministrska solidarnost zrahljala in min. predsednik vlada nekako sam. Delo ministra se omejuje na njegov resort, on je samo zanj odgovoren. Vse kaže, da se Lloyd George odtrjuje od kabineta, kot prej od parlamenta. Na kaj se nanaša novo pravno razmerje angleškega ministrskega predsednika k parlamentu in kabinetu? Pri Lloyd Georgu se vidi, da neguje najtesnejšo zvezo z javnim mnenjem. Na Angleskem so vodilni državniki gledali na to, da popularizirajo svojo osebo in da izzovejo v narodu jake struje v svojo korist. Lloyd George ni več vodja ene stranke. Njegovi predhodniki so bili veliki parlamentarci in veliki strankarski šefi. Lloyd George pa je postal tribun angleškega naroda. Svojo moč opira na javnost. Angleški parlamentarizem, ki je nekoč pomenil vlado parlamenta, se je izpremenil v vlado kabineta. Vprašanje je, ali se bo vlada kabineta trajno obdržala, ali bo pa prišla reakcija, ki bo oživela stare tradicije angleškega parlamentarizma.

Stališče nemške neodvisne socialno-demokratske stranke. Na običnem zboru neodvisne soc. demokratske stranke Nemčije se je predložil manifest, ki zavzema stališče proti koalicijski politiki socialistov desnice z meščanstvom in proti politiki morskove komunistične internacionale. Dalje pravi manifest: Neodvisna socialno-demokratska stranka Nemčije nadaljuje politiko razrednega boja in omogočuje s tem, da se bodo kmalu sklenile vse delavske stranke za zmagoviti končni boj proletarijata. Končna zmaga socializma se more priboriti samo mednarodno. V svojem poročilu o razpravah programne komisije poudarja Ledebour, da se stranka priznava k revolucijski diktaturi proletarijata, da pa poraba diktature v Rusiji izhaja iz ostri kritike. Moskovska diktatura je v resnici diktatura manjšine nad proletarijatom samim.

Naročajte, Jugoslavijo!

Ne da bi ustavil konja, je skrbno zavijal trepetajočo Florizo v svoj plašč. Dva razbojnika sta se bila lotila v metežu, da bi jo potegnala s sedla; ni se jima posrečilo, toda njen plašč jima je ostal v rokah.

In konj je dirjal v čistem, jasnem vzduhu krasnega poletnega jutra. Ptici so prepevali v grmovju. Vse šuma se je zdela samo še živa, vtelesena pesem ljubezni. Beaurevers in Floriza sta molčala...

Z žejno dušo sta pila srečo, ki jima je vrela iz zamaknjenih oči.

Mojster Tiphaine, ki je bil vaju posla s ključavnicami, je naposled odprl vrata kuhinje, v katero so bili zaklenili njega, njegovo ženo in njegovi dve dekli. Po zvenketanju, ki so ga slišali, so vedeli, da je bil v izbi boj. Dekli sta padli takrat na kolena in jeli moliti, gospodar pa je rekel Martini:

»Zdi se mi, da bomo vsi obešeni. Odpusti mi pred smrtjo, kar sem ti storil žalega.«

»Tega pa že ne,« se je odrezala Martina. »Sicer pa se smrti ne bojim, ker bi me itak ti ubil prej ali slej. Ljubše mi je, da me kar precej zadavi divjak, ki razsaja po izbi.«

(Dalje prih.)

svojem oknu, ji je napolnil prepadene oči. In njena ljubezen je planila na dan.

»Beaurevers! Če me ljubiš, imej usmiljenje s seboj in obrni konja!«

Beaurevers je zatisnil oči. Prebledel je kakor smrt in omahnil na sedlu. Nenadno tikanje, s katerim mu je povedala, da je njegova, in čista ljubezen, ki je zvenela iz njenih besed — oh, to ga je vneslo kakor na perotih, storilo ga je enakega velikanom, ki se niso plašili celih vojsk. Z zaprtimi očmi in drhtečim srcem je odgovoril:

»Ljubim te, da! Pri Bogu in vseh nebeških silah se ti kolnem, da te ljubim in te hočem ohraniti!...«

Hkrati s temi besedami je vzdignil meč in zarinil konja ostroge, tako da je planil z besnim skokom v sredo napadalcev.

»To je tvoja smrt!« je dehnila Floriza.

»Moja ljubezen!« je kričnil Royal de Beaurevers.

Sledil je eden tistih nezasišanih bojev, ko dela hrabrost čudeže; bojev, ko postajata drznost in hladnokrvnost nadčloveški kreposti in povzdigeta ljudi v junake, junake v polbogove.

Floriza in Beaurevers sta preživela tih nekaj minut kakor v strašnih, vznešenih, izvenčivljenskih sanjah. Ona je trepetala na njegovih prsih, on pa je sekal in klat tako divje, kakor bi hotel s tem izraziti svojo strast. Njegov konj je brcal, hrzal in rezgetal, njegov težki meč je bliskal in treskal, in kamor je padel, je curkoma brizgala kri, je odgovarjalo tuljenje ranjenih in hropenje umirajočih. Toda Royalov obraz je bil pri tem strašnem delu ves blede in zamaknjen in njegova usta so mrmrala kakor v molitvi:

»Ljubim te... da, Bog sam mi je priča... ljubim te...«

Že pri prvem spopadu je hrabro priskočil eden izmed razbojnikov ter se obesil za udo; deset drugih je rjove navalilo z boka, zadnji pa se je vrgel na tla, da bi prerazal konju podkolenice. Toda Beaureversovo oko je bilo povsod. Njegov težki meč takisto. Besno je sunil z ostrogami. Konj je zarezgetal, vzpel se na zadnje noge, padel na prednje in poskočil vzrak, vzdignivši s seboj moža, ki je visel na uzdi: poglavarja Loredana!...

Meč je treščil na Loredanovo glavo; poglavar se je zvrnil na cesto, še vzdigniti ni utegnil. Blisnilo

Drobiž.

* Poročna noč dveh starcev. Pred župnim uradom v Grimsbyju v Angliji je stala svečano okrašena kočija. Iz nje je stopil 83 letni ženin George Woolis, za roko pa je vodil 81 letno nevesto Saro Ano Horn, ki je bila že 30 let vdova in mati 19. otrok. Njena starejša hči ima 60 let. Srečna nevesta se je ovaciam publike prijazno nasmihala. Ženin pa je bil precej nervozen ter vedno snemal svoj starodavni cilindar. Stopil je na vlečko neveste, na kar ga je ona ljubeznjivo dregnila v rebra. Nevesta je imela na sebi obleko, katero je imela prvič oblečeno pred 60. leti pri svoji prvi poroki. Obleka je bila torej nekoliko zastarelega kroja, toda zanj častna in historična. Hornova je Woolisu gospodinjila že 10 let. Zlobni jeziki so govorili, da sta starca drug v drugega zaljubljena, kar je prišlo na uho tudi 60 letni hčeri Hornove. Zahtevala je z vso odločnostjo, da se mati preseli k njej, da preneha to grdo klepetanje, kajti tako čestita in stara vdova nikakor ne sme dopustiti, da pada le senca na njeno poštenje. Med tem je prišel domov Woolis, ki je uradnik v neki tovarni. Stara gospodinja mu je povedala svoje težave in odločno hčerino zahtevo. Starček jo je tolažil ter jej prigovarjal naj ostane, o čemur pa ona ni hotela ničesar slišati. Ko je uvidel, da bo v resnici zgubil svojo dobro kuharico, ga je obšla misel, da bi z ženitvijo rešil ta fatalni problem. In ponudil je roko Hornovi, katero je ona z »ohema rokama« spre-

jela, ker bolje je biti žena nego gospodinja. Reverend Blandy ju je blagoslovil in srečna zakonca sta se odpeljala v družbi poročevalca »Daily Maila« na svatovsko večerjo. Tam se je dobro jedlo in še bolje pilo, tako da sta ženin in nevesta odšla precej natrkana v svoje stanovanje. K sreči jima to nikakor ni moglo škodovati.

* Indijske strahovitosti. »Manchester Guardian« od 21. novembra je priobčil vest, da je bilo na stotine vjetnikov iz borbe Moplahov v Indiji odoslanov z angleškim vojaštvom po železnici v Madras. Ne daleč od mesta Tirure so okoli polnoči odprli vrata vagona in našli so 56 mrtvih, 8 jih je pa takoj nato, vključno z zdravniški pomoči izdihnilo. Vjetniki so bili natlačeni in zaprti v tovorni vagon, kjer so se zadušili. Vagon je bil 26 čevljev dolg in 8 čevljev širok, tako da je prišlo na vsakega vjetnika poldrugi čevljev prostora. Razum tega se je ugotovilo, da so bile naprave za zračenje vagona zmašene, da so se vjetniki med seboj z zobmi borili za prostor pri vratih in da so si, ker so bili pri tropični vročini zaprti na tako majhen prostor, od žeje lizali drug drugemu pot s čela. Ta strahovitost v 20. stoletju živo spominja na drugo strahovitost, ki se je dogodila tudi v Indiji pred 65. leti. Ko je lord Crive zavzel 1. 1856 Indijo, našel je kalkutskemu nabobu Dolahu 146 Angležev v roke. Ta človek je bil znan okrutnež, ki ni hotel poznati nočnih postav. Zaprli je vjetnike v neko luknjo, kjer jih je pustil celo noč. Ko so zjutraj odprli vrata, našli so samo še

23 živih, vsi drugi pa so se v tropični vročini in v ozkem prostoru zadušili. — Vpraša se, je li civilizacija kaj napredovala? V imenu civilizacije so zavzeli Angleži Indijo in še danes uče Indijce na tako strašen način evropske kulture.

Kaj je Elsafluid -- to se zna! Lekarnar Feller -- Stubica!

Proda se:

POSESTVO

80 oralov in sicer gozdov, travnikov, sadonosnikov, njiv in lepih stavb 1.500.000 K. potem posestva v različnih cenah, hotel s kavarno, gostilna, pekarija, izdelovanje pokalic ter 12 oralov zemljišča, gostilna v okolici Maribora, lepa vila, krasne stanovanjske in trgovske hiše, historijsko graščinsko posestvo s 130 oralov proda pisarna Zagorski, Maribor, Barvarska ulica št. 3.

VEČJE POSESTVO NA LEPEM PROMETNEM KRAJU

20 minut od Ljubljane, obstoječe iz dveh stavb ter gospodarskega posloplja in nekaj vrta na prodaj. V njem se nahaja vinska ter specerjska trgovina. Pogoji ugodni. Kje. pove uprava »Jugoslavije«.

SVEŽE MLEKO

Gospodarska Zveza — mlekarški oddelek nudi vsako množino mleka, liter po 8 K. Dobi se ga vsaki dan v prodajalni »Vnovčevalnice Gospodarske Zveze« v Ljubljani, Solski drevored št. 14 (pod seme-niščem).

VOJNI ALBUM S FOTOGRAFIJAMI

I. soške ofenzive se proda za 1000 Din. Ogleda se v uprav. »Jugoslavije« v Ljubljani.

ENONADSTROPNA HIŠA

v popolnoma novem stanju v Ljubljani, se proda. Polzeve se v upravi lista.

NA PRODAJ:

hotel s 30 sobami, restavracija, kavarna, žage, mlin, velika vodna sila s fužino, trgovine, gostilne, pekarije, večje hiše, vile, velika in manjša posestva, graščine itd. Karol Breznik, Celje, Dolgopole št. 3.

HIŠNI POSESTNIKI POZOR!

Dvorišče ali vrt, v sredini mesta Ljubljane, pripraven za zgradbo fotografskega ateljeja se vzame v najem. Pismene ponudbe pod »Fotostelje« na upravo lista.

Kupi se:

JEKLENE ODREZKE

600 mm dolge, 160 široke, 3—4 mm moči kupi A. Tomšič, Verd-Vrhnika.

POZOR, PEKARJI.

Kupim stroj za deljenje testa. Pismene ponudbe pod »Stroj št. 32« na upravo lista.

Službe:

ISČEM MESTA KOT ŠIVILJA

za takoj ali pozneje v kak modni trgovini. Ponudbe na upravo »Jugoslavije« pod »Bolja šivilja«.

IZURJENE VEZILKE

na stroj sprejme v trajno delo Stora, tvornica zastorov. Gornja Šiška — Dravje.

IZURJENA STENOGRAFIKA IN STROJEPIŠKA

želi premeniti mesto. Ponudbe pod »Izvežbana št. 68« na upravo lista.

KONJSKEGA HLAPCA

sprejme uprava splošne bolnice v Ljubljani.

ABSOLVENT TRGOVSKE SOLE oziroma trgovskega tečaja, več strojepiša in korespondence, se sprejme takoj pri večjem tovarniškem podjetju v Ljubljani. Prosili s prakso v knjigovodstvu imajo prednost. Ponudbe pod »KNJIGOVODSTVO« na upravnistvo »Jugoslavije«.

LIKARICE

sprejme E. Kocbek, Kranj.

VAJENCA

oziroma raznašalca v starosti od 14 do 18 let se išče za pisarno. Event. se sprejme tudi vajenka. Ponudbe pod »Pridnost« št. 62 na upr. lista.

SPREJMEM PRIDNEGA VOZNIKA.

Kart. tov. Bonač, Čopova cesta.

Razno:

VEČJA PRAZNA SOBA

prilpna za pisarno, se išče. Ponudbe na upravo »Jugoslavije« pod »Pisarna 21«.

GOSTILNA

na prometnem kraju Ljubljane ali izven nje se išče v najem. Ponudbe pod »Gostilna 63« na upr. lista.

VDOVA

želi priti k kakemu gospodu za gospodinjjo ali družabnico. Pismene ponudbe pod »Zanesljiva« št. 61 na upr. »Jugoslavije«.

Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani

prodaja iz slovenskih premogovnikov

velenjski, šentjanški in trboveljski premog

vseh kakovost v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov

za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava

Prima čehoslov. in angleški koks za livarne in domačo uporabo, kovaški premog in črni premog.

Naslovi: PROMETNI ZAVOD ZA PREMOG d. d. v Ljubljani, Nunska ulica št. 19.

Išče se prejemalca za les.

Ponudbe pod »Pr. malec« na anončno družbo Aloma Company, Ljubljana, Kongresni trg 3.

Seno in otavo

nekaj vagonov prvovrstne sladke kvalitete ima za oddati graščina na PRAGERSKEM.

RAZGLAS.

Na temelju drvosečne osnove za leto 1921/22 prodaja se na veleposestvu »Hotemež« pri Radečah-Zidani most potom pismene ofertne licitacije sledeča množina lesa:

1. cirka 700 do 1000 plm³ hrastovega lesa na panju.
2. „ 300 — plm³ smrekovega lesa na panju.
3. „ 370 — „ borovih in nekaj smrekovih brzojavnih drogov od 14—23 cm debeline na tenkem koncu in dolžine od 8—10 m. (Zimska sečnja, februarja meseca 1921.)
4. cirka 219 — plm³ borovih čokov od odrezkov (zimske sečnje februarja meseca 1921.)
5. cirka 97 — plm³ jamskega lesa (zimska sečnja februarja meseca 1921.)

a) Interesenti se vabijo da vložijo pravilno sestavljene in kolkovane pismene ponudbe do 20. januarja 1922 o polne v zaprtem omotu pri upravi veleposestva »Hotemež« kjer so tudi natančnejša pojasnila na razpolago.

b) Ponudniki imajo vložiti 10% kavcije v obliki vložne knjižice pri večji banki — katera ostane po ev. odobritvi »Okrožnega agrarnega urada« v Ljubljani — nadalje kot varščina pri upravi »Hotemež« do končnega spravila lesa iz gozda.

Hotemež, dne 31. decembra 1921.

Gozdna uprava »Hotemež«.

Trsje

za stropne in stene izdelujem z najmodernejšimi stroji. Srečno lepenko lesni cement vse to dobavljajo najceneje.

Tel. 513 Jos. R. PUH, Ljubljana, Gradaška ul. 22.

Išče se primerna SOBA

za pisarniško uporabo. Cena postranska stvar. Ponudbe pod »pisarna« na anončno družbo Aloma Company, Ljubljana, Kongresni trg 3.

Protokolirana lesna tvrdka

z lastnimi skladišči Škedenj - Trst, z veliko klijentelo, bi stopila v stike z veleproizvajalci lesa ali z žagami za specijacijo lesa v kraljevino in Orient. Ponudbe pod »Lesna tvrdka« na anončni zavod Drago Beseljak & drug, Ljubljana, Sodna ulica št. 5.

Posebna naznanila se ne bodo izdala.

Mestni poprečni zavod v Mariboru.

Potrži neizmerne žalosti naznanjamo vsem prijateljem in znancem pretresujočo vest, da je naša iskrenoljubljena, nepozabna soproga oz. hči, sestra, svakinja, teta, nečakinja in sestrična gospa

Zofija Kosič roj. Dekleva

v nedeljo dne 8. t. m. ob 1/2 na 22 uro, po kratki mukepolni bolezn, previdna s tolažili sv. vere v Grazu bogudano preminula.

Truplo nepozabne pokojnice je bilo prepeljano v Maribor in se vrši pogreb v četrtek 12. t. m. ob 15 uri iz mrtvaške veže starega mestnega pokopališča v Pohorju.

Sv. maša zadušnica bo darovana 13. t. m. ob 1/2 9 uri v Frančiškani župni cerkvi v Mariboru.

MARIBOR, dne 10. januarja 1922.

Hinko Kosič posestnik soproga

Josipina Dekleva mati

Janez, Anton, Jože, Leopold, Alojzij Dekleva bratje

Frančiška Birsa roj. Dekleva sestra

Josip Birsa svak

Vsi ostali sorodniki.

Venoi ce v prid dobrodelnim namenom hvaležno odklanjajo.

Nastavljeni Prve jugoslovanske lesne industrije naznanjajo tužnim srcem vest o smrti ustanovitelja in njihovega šefa, gospoda

KARLA TEPPEY

veleindustrija in veleposestnika
Imejitelja mnogih častnih mest itd.

kateri je v nedeljo 8. januarja t. l. po kratki mučni bolezn mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb pokojnega se vrši v sredo 11. t. m. op 15. (3.) uri iz hiše žalosti, Celje, Krekov trg št. 6 na mestno pokopališče v družinski grob.

V globoki hvaležnosti spominjali se ga bomo vedno.

CELJE, dne 8. januarja 1922.

Neizmerne žalosti potrži naznanjamo podpisani pretužno vest, da je naš iskreno ljubljani oče, stari oče, brat, svak in stric, gospod

KARL TEPPEY

veleindustrialec in veleposestnik

bivši podžupan mesta Celja, častni član »Celjskega moškega pevskega društva«, imejitelj mnogih častnih mest itd., po kratki bolezn, dne 8. januarja t. l. mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega ranjkega se vrši v sredo, dne 11. januarja iz hiše žalosti, Celje, Krekov trg 6, ob 3. uri popoldne na mestno pokopališče.

Sv. maša zadušnica se bode brala dne 12. jan. v Marijini cerkvi v Celju.

Blag mu spomin!

CELJE, dne 9. januarja 1922.

Richard Teppey, Industrialec sin.

Frida Gallant roj. Teppey Tina Gubo roj. Teppey hčerki

Marija Jaklin roj. Teppey sestra,

Rudolf Gallant, Industrialec Dr. Armin Gubo, deš. a. svetnik zot.

Karl Teppey, Erike in Willi Gubo, nečaki.

Marija Teppey roj. Dobers sinova.

Vsi vnuki in vaukinje.